

Broedsels

Op 1 mei, de dag van de arbeid, is iedereen vrij en eten wij gezellig bij mijn jongste collega en zijn vriendin. Het is eigenlijk ook de dag dat je lelietjes van dalen moet gaan plukken in het bos. Mijn vrolijke buurman komt mij vragen of ik al wel een bosje heb gekregen. Anders wil hij wel een bord aan het hek hangen: "wie komt mij lelietjes brengen". Onderweg zien we dan ook overal auto's staan en hele families die uit plukken zijn.

Op 2 mei krijgen we het devis voor onze nieuwe stoppenkast, En we beginnen te graven aan de vijver voor de gans. Rond de middag moeten we deze actie afbreken, want het gaat weer regenen en de kraan verdwijnt bijna de grond in. De daarop volgende dagen wisselt het weer sterk. De dag dat we scheren is het prachtig en de dagen erna volgt het ene onweer het andere op. Gelukkig zie ik nog net kans om het gras te maaien maar opruimen zit er niet meer in, dus dat wordt derrie ruimen.

De EDF (het elektriciteits bedrijf) komt mijn eerste peppel omhalen omdat die binnen de 4 meter zone van de paal staat. De 2^e kappen ze niet: die staat buiten de zone, maar als hij valt raakt hij even goed de draad. Dat maakt niet uit, daarvan wordt de kap niet vergoed. Het verdere opruim werk is voor ons, het is tenslotte uw boom mevrouw! Ook wordt de heg nog verder gesnoeid. Had ik dat geweten dan had ik een jaartje gewacht! Gelukkig heeft de vrolijke buurman een aantal keren zijn tractor met ploeg bij ons geparkeerd. Daarom voel ik me minder schuldig als ik het snoeiafval weer over de heg gooi en zijn stapel een beetje groter maak. De dikke stammen zaag ik klein en die gaan over een tijdje weer de kachel in.

Onze Tjalling wordt snel een grote jongen, hij tilt zijn pootje op. Maar daarnaast is hij er al vroeg bij, met 10 maanden weet hij al precies waar Abraham de mosterd haalt. Binnen een mum heeft hij het voor elkaar. Het blijft in de familie: grootmoeder Teazole is nl loops. Maar geen pups meer voor ons. Op 8 mei steriliseer ik Taupe en op 15 mei volgt Teazole.

Met de moestuin zijn we druk bezig. De eerste zaaisels staan erin. Wat vergeten groenten als schorseneren, aardbeispinazie en paarse spruitjes proberen we dit jaar. Verder aubergines en paprika. De tuin hebben we afgehekt met een hek van anderhalve meter. Tot nu toe weten we de kippen buiten te houden. Onze heg van frambozen is goed aangeslagen. De aardbeien staan goed in bloei en hopelijk zijn ze dit jaar voor ons! Het lijkt er in ieder geval wel op.

De ganzeneieren komen uit op 15 mei: 5 gansjes in het totaal en wat is ze trots.

Hun eerste zwemles krijgen ze in een diep dienblad. En meteen erna in onze net gegraven vijver die niet heel erg vol staat, maar nog net op pootje baad niveau. Al snel eten ze ook al goed mee met moeders. Op zondag zijn we er ineens 2 kwijt: ze blijken gelukkig alleen maar in een gat in de grond te zijn gezakt waar eerder een hekpaal stond. 2 Boven op elkaar, het was even zoeken maar het stel is weer compleet. Om het zwemmen te vervolmaken laten we naast aanvulling door de regen er ook nog wat water bijlopen. Dit was een wat overhaaste daad, want de dagen erop regent het continu en kan zelfs moeder gans met gemak een paar baantjes trekken. Wij trouwens ook want ook onze kelder houdt het niet droog. Wel zakt het dezelfde dag nog weg. Er valt in een dag evenveel als anders in een maand. De beek in mijn wei kolkt weer en overspoelt de dam.

We schilderen aan ons nieuwe entree hek. Helemaal van metaal, en een ramkraak raad ik af! (We hebben al een vraag gehad of we van plan zijn leeuwen te gaan houden) Er is een beetje vertraging opgetreden. Omdat bij degene die het voor ons maakt moeilijkheden zijn met de aanleg van de krachtstroom. Het gaat echt weer op z'n Frans. Eerst komt er iemand kijken die zegt: "oh, maar daar ben ik niet voor". Eerst moet er nl. iemand komen om te kijken of er een nieuwe kabel vanaf de paal moeten worden getrokken of dat het op een ander punt kan worden opgepakt. Dan moet er iemand komen om dat deel te doen en vervolgens schijnt er een mannetje speciaal voor het plaatsen van de zekeringen te moeten komen. Uiteindelijk blijkt het toch sneller te kunnen.

24 mei is het eindelijk zover, ook een eendenkuiken komt uit, nooit geweten dat die er bijna 35 dagen over doen om uit te komen. Langer dan de ganzen met hun 30 dagen. Dit kuiken verhuist snel weer naar zijn eigenaar want voor een kip is dit toch wel erg verwarrend. Werpt zo'n kuiken zich ineens te water. Wat doe je dan als moeder?!

Op 25 en 26 mei hebben we de cursus muren voegen bij ons. We ontruimen eerst de abri naast de gite. De klei uit de ganzenvijver moet gezeefd. Een nog niet zo'n eenvoudig karwei, want het is erg plakkerig. Het is zelfs zo erg dat ik de 24ste 4 uur zeef en rasp en net voor 1/3 genoeg heb. Met hulp komen we de volgende morgen toch nog aan de gewenste portie. Het is een prachtige dag met heel veel zon. Erg

prettig na al die regen, totdat ik me bedenk dat ik geen licht in de tussenruimte heb en geen generator hoor piepen voor de pomp van de zonnepanelen: op het dak is het dan al 120 graden. Net op tijd om de pomp weer aan de gang te krijgen! Er wordt hard gewerkt en de muur onder de abri wordt een stuk fraaier. Het is een groep van 10 cursisten. Voor de muur en het voegsel is het bijna te heet. Het voegsel droogt ontzettend snel op.

De nachten zijn lawaaiig: de nachtegalel zijn druk in de weer. Dat gaat met een hoop herrie gepaard. Denken velen alleen maar aan het heldere geluid lijkend op een zilveren klokje, nou dan moeten ze even naar de gewone nachtelijke geluiden komen luisteren. Zijn de nachtegalel stil dan zijn de uilen weer in de weer.

Mijn vriendin Gretha komt aan met een jonge torenvalk die uitgeput is. Alles doet het, alleen is ze brand mager. Een beetje felix kattenvoer doet wonderen. Dezelfde avond neemt ze nog de vleugels. Echter het is zo goed bevallen dat ze na een dag terug keert voor meer! Hoezo schuchter!?! Gretha is nu ook op muizen jacht (samen met haar katten) want op zich is het niet helemaal normaal dat zo'n dier uit blik eet. Het liefst eten ze toch een prooi die nog wat beweegt.

Ik krijg mijn officiële bordje voor aan de muur (n.a.v. de cursus die ik in februari heb gevolgd). We hebben nu de licentie voor een restaurant!

Ook hier is niet alles altijd koek en ei (schaap en geit). Kleine geit overspeelde haar hand. Na Fons eerst geprikkeld te hebben met haar horens en achteruit gedreven te hebben, besluit Fons het niet langer te accepteren en werpt hij wat gewicht in de strijd!

Groeten uit een zomers Maubranche,
Nol en Koos!